

AGRAMUNT

17 de desembre de 2006

Com venim fent cada any, per aquestes dates, preparem una sortida propera a Lleida i per la tarda, a la seu de l'Ateneu, poder gaudir del DVD que el nostre amic Jordi Roma ens ha preparat d'algunes sortides, com la de l'estiu, senderisme ...

La població triada en aquesta ocasió, com bé diu el títol, fou Agramunt.

A les 10 del matí ja hi som, però abans de començar la visita, fem una parada tècnica i d'escalfament, prenent un cafè.

A les 10,30 l'autocar ens deixa davant de la fàbrica de Torrons Vicens. A Catalunya es conserva aquesta tradició, especialment a Agramunt. La primera referència documentada d'aquest prestigiós torró la trobem en unes cartes entre dues famílies nobles de la vila, datades de l'any 1741.

Ens passen una projecció de la història d'aquesta fàbrica i com elaboren els torrons. Aquests estan fets a base d'una acurada barreja d'avellanes o ametlles, sucre, mel i clara d'ou. També hi fan xocolata.

Una vegada finalitzada la visita, passem a la botiga a fer una degustació.

Després d'endolcir-nos ens dirigim a l'espai Guinovart que està ubicat a l'antic mercat de la vila. És un edifici ple de llum que l'artista ha dividit en tres espais: el mural, la cabana i l'era.

Espai Guinovart

El mural és de grans dimensions, ocupa tot un pany de paret i la part superior segueix la forma de l'arcada de l'edifici. Amb el seu llenguatge simbòlic i amb tonalitats suaus Guinovart ens explica les quatre estacions. Està plantejat com "una obra amb clara i conscient vocació coral, com un fons atmosfèric".

La cabana és un espai dins l'espai "memòria, interiorització, somni, present": així el defineix l'artista. Allà, a través de rostolls cremats, fangs, esgrafiats, ceres... "i l'alzina de suport sideral central, constel·lar, les parets es transformen en paisatges acumulant-hi signes i memòria de guerra.

L'era, aquí hi trobem idees sobre elements que configuraven les feines i la vida del camp: garbes, sedassos, forques, blat, palla, sopes, enciam... I també hi ha referències - en el llenguatge de l'artista - a la marinada, somnis de l'alba, veus d'animals antics ...

Quan sortim d'aquesta visita la nostra guia Aurea, tècnica de turisme, ens explica el monument a la balança que hi ha a la plaça.

Si ens fixem bé en els platerets, hi ha representades en un costat torrons i a l'altra blat, productes de primera en aquesta població.

Seguidament ens desplaçem cap a " Lo Pardal"., Fundació privada Guillem Viladot. Casa de la Poesia Visual

Guillem Viladot, (1922-1999) va néixer a Agramunt. Estudià a la Facultat de Farmàcia de Barcelona, i manté la tradició familiar, esdevenint apotecari d'Agramunt, fins a la seva fi.

L'any 1950 va caure malalt i, convalescent va començar un ampli ventall de manifestacions artístiques, tant literàries com plàstiques. Aviat connecta amb els nuclis intel·lectuals i col·labora amb revistes

Es relaciona amb Leandre Cristòfol, Josep Vallverdú, Francesc Porta, o Ton Sirera. Mes tard ho faria a Barcelona, entre els quals hi ha Joan Brossa.

Feia creacions per a ell, i es considerava bohemí i incomprès.

Viladot, com a creador, mostrava aptituds dissidents i marginals que el van enfrontar a les diferents formes polítiques.

L'any 2002 es crea la Fundació Guillem Viladot amb la voluntat de divulgar el seu llegat i preservar la seva memòria.

De la vila d'Agramunt destacarem el seu casc antic de traçat medieval, declarat d'interès Historicoartístic. Es un plaer passejar pels seus carrers porticats i contemplar els llegats de la història.

L'església parroquial de Santa Maria és un monument romànic del s. XIII d'extraordinari interès. L'element més destacat es el pòrtic. La decoració de les vuit arquivoltes presenten una clara influència islàmica, un traç característic del romànic ilerdense.

Casa de la Vila, edifici barroc del s. XVIII. La plaça del Mercadal, exemple d'espai neoclàssic. Està porticada pels quatre costats.

La proximitat i interrelació entre l'edifici de l'Ajuntament i l'església de Santa Maria conformen un dels espais més interessants d'Agramunt.

Les façanes principals de l'església de Santa Maria i de l'edifici de l'ajuntament conformen els dos costats de la plaça de l'església. Aquesta resta definida pels altres costats dels pòrtics que uneixen els edificis per una paret mitgera que donen a la mateixa plaça.

L'església de Santa Maria és un temple romànic del s. XIII amb un retaule barroc del s. XVIII. Declarada monument nacional l'any 1931, hi és en el lloc on en l'Edat Mitja s'ubicava el mercat de la vila.

En el s. XII la muralla és va eixamplar, quedant l'església dintre dels murs, de manera que l'absis formava part de les pròpies muralles.

Dintre podem gaudir de la capella dedicada a la mare de Deu dels Socors , patrona d'Agramunt, de fusta policromada, romànica de transició del s. XIII

L'Ajuntament es un magnífic edifici civil que guarda la distribució de les grans cases de l'època gòtic renaixentista. Fou construïda en la segona meitat del s. XVIII, amb tres plantes de alçada.

En finalitzar la visita ens dirigim cap a l'autocar per anar a dinar al restaurant Kipps.

Havent dinat tornem cap a Lleida, on ens esperen fidels ateneistes, per visionar el DVD amb els records d'anteriors viatges.

Bon any a tothom,

Rosalía Garcia